

บทที่ 4

การพัฒนากลวิธีการนำเสนอและลีลาการเขียนที่มีเอกลักษณ์

เนื้อหาโดยสังเขป

ศึกษาการพัฒนากลวิธีการนำเสนอและการพัฒนาลีลาการเขียนที่มีเอกลักษณ์เฉพาะบุคคล ตลอดจนการนำมาประยุกต์ใช้ร่วมกับลักษณะของการให้รายละเอียดด้านประสาทสัมผัสอย่างสมจริงในบทเรียนก่อนหน้านี้อย่างเหมาะสม

จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อนักศึกษาสิ้นสุดการศึกษบทเรียนนี้แล้ว นักศึกษาควรสามารถ

1. เข้าใจลักษณะการพัฒนากลวิธีการนำเสนอความคิดและลีลาการเขียนที่มีเอกลักษณ์เฉพาะบุคคล
2. สามารถนำความเข้าใจหลักของกลวิธีการนำเสนอความคิดและลีลาการเขียนที่มีเอกลักษณ์เฉพาะบุคคลนั้นมาประยุกต์ใช้อย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับลักษณะการให้รายละเอียดด้านประสาทสัมผัสที่มีความสมจริงตามเนื้อหาของบทที่ 1-3

คำถามก่อนการเขียนบทเรียนที่ 5

ให้นักศึกษาเลือกข้อที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. ข้อใดที่นักศึกษาคิดว่าเป็นหลักสำคัญที่จะช่วยให้นักศึกษาสามารถพัฒนาการนำเสนอความคิดในงานเขียนอย่างมีเอกลักษณ์เฉพาะบุคคลในงานเขียนบรรยายสถานที่ท่องเที่ยว
ก. การให้รายละเอียดด้านประวัติศาสตร์ของสถานที่ท่องเที่ยว
ข. การให้รายละเอียดด้านระยะทางของสถานที่ท่องเที่ยว เช่น พาหนะในการเดินทาง ระยะทางจากจุดเริ่มเดินทางถึงสถานที่ท่องเที่ยว เป็นต้น
ค. การให้รายละเอียดด้านภูมิศาสตร์ของสถานที่ท่องเที่ยว เช่น ความชื้น ลักษณะที่ตั้งและอาณาเขต เป็นต้น
ง. ไม่มีข้อใดถูกต้อง

2. รายละเอียดในข้อใดต่อไปนี้นักศึกษาคิดว่ามีส่วนของรายละเอียดที่ได้จากประสาทสัมผัสทั้งห้าของผู้เขียนและความรู้สึกของผู้เขียน
ก. การให้รายละเอียดด้านประวัติศาสตร์ของสถานที่ท่องเที่ยว
ข. การให้รายละเอียดด้านระยะทางของสถานที่ท่องเที่ยว เช่น พาหนะในการเดินทาง ระยะทางจากจุดเริ่มเดินทางถึงสถานที่ท่องเที่ยว เป็นต้น
ค. การให้รายละเอียดด้านภูมิศาสตร์ของสถานที่ท่องเที่ยว เช่น ความชื้น ลักษณะที่ตั้งและอาณาเขต เป็นต้น
ง. ไม่มีข้อใดถูกต้อง

3. ให้นักศึกษาอ่านตัวอย่างต่อไปนี้ และตอบคำถาม (show and tell)

ตัวอย่างที่ 1

(1) This is one of my favorite restaurants. (2) It has a huge selection and every time, the food and drinks are always great. (3) There are excellent services with knowledgeable and friendly staffs. (4) So, for me this place is great for a late evening meal.

ตัวอย่างที่ 2

(1) I went to this restaurant some weeks ago. (2) The food was severely over priced. (3) With two meals, a frozen drink, a soda, an appetizer, and two slices of cheesecake, the price was 84 US\$. (4) But the cheesecake was terrific so I believe I will go there for that purpose, although other food taste wasn't all that great.

3.1 ตัวอย่างใดที่มีการให้รายละเอียดแบบ Sensory concrete detail

ก. ตัวอย่างที่ 1

ข. ตัวอย่างที่ 2

ค. ทั้งตัวอย่างที่ 1 และ 2

ง. ไม่ใช่ทั้งตัวอย่างที่ 1 และ 2

3.2 ประโยคใดต่อไปนี้ เป็นการให้รายละเอียดที่ได้จากการใช้ประสาทสัมผัสด้านการได้ยิน (Sound Detail)

ก. ตัวอย่างที่ 1 ประโยคที่ 2

ข. ตัวอย่างที่ 1 ประโยคที่ 4

ค. ตัวอย่างที่ 2 ประโยคที่ 4

ง. ไม่มีข้อใดถูกต้อง

4. ให้นักศึกษาอ่านตัวอย่างต่อไปนี้ และตอบคำถาม (show and tell)

(1) I ordered Curry Rice with chicken. (2) When it arrived, I noticed there were only slices of chicken in the sauce, and huge chunks of carrots and potatoes. (3) The chicken was tasty and tender, but they were nugget-sized, even tinier than the potatoes and carrots. (4) The curry was dark and rich, so thick that the meat and vegetables were forever coated in the sauce, (5) but it was the best part of the meal. (6) Although the dish is large enough to feed two, I finished the whole thing in 10 minutes.

4.1 นักศึกษาคิดว่า ประโยคใดเป็นการให้รายละเอียดที่ได้จากการใช้ประสาทสัมผัสด้านการมองเห็น (Sight Detail)

- ก. ประโยคที่ 1
- ข. ประโยคที่ 4
- ค. ประโยคที่ 5
- ง. ประโยคที่ 6

4.2 นักศึกษาคิดว่า ประโยคใดเป็นการให้รายละเอียดที่ได้จากการใช้ประสาทสัมผัสด้านการได้ยิน (Sound Detail)

- ก. ประโยคที่ 2
- ข. ประโยคที่ 3
- ค. ทั้งข้อ ก. และ ข.
- ง. ไม่มีข้อใดถูกต้อง

4.3 นักศึกษาคิดว่า ประโยคใดเป็นการให้รายละเอียดที่ได้จากการใช้ประสาทสัมผัสด้านการสัมผัส (Touch Detail)

- ก. ประโยคที่ 1
- ข. ประโยคที่ 3
- ค. ทั้งข้อ ก. และ ข.
- ง. ไม่มีข้อใดถูกต้อง

4.4 นักศึกษาคิดว่า ประโยคใดเป็นการให้รายละเอียดที่ได้จากการใช้ประสาทสัมผัสด้านการรับรส (Taste Detail)

- ก. ประโยคที่ 1
- ข. ประโยคที่ 3
- ค. ทั้งข้อ ก. และ ข.
- ง. ไม่มีข้อใดถูกต้อง

4.5 นักศึกษาคิดว่า ประโยคใดเป็นการให้รายละเอียดที่ได้จากการใช้ประสาทสัมผัสด้านการได้กลิ่น (Smell Detail)

- ก. ประโยคที่ 2
- ข. ประโยคที่ 4
- ค. ทั้งข้อ ก. และ ข.
- ง. ไม่มีข้อใดถูกต้อง

5. ให้นักศึกษาอ่านตัวอย่างต่อไปนี้ และตอบคำถาม (show and tell)

(1) My father was born in Chonburi and settled in Bangkok in 1921. (2) In the mid-1930s, he became the founder and headmaster of Amphur Muang primary municipal school in his district (3) where he had over 300 students each year. (4) During the World War II, he was serving in army and en route home when he met my mother. (5) She was born into a peasant family in the province of Hunan and (6) migrated to Thailand just a year or two before that.

5.1 นักศึกษาคิดว่า ประโยคใดเป็นการให้รายละเอียดที่ได้จากการใช้ประสาทสัมผัสด้านการมองเห็น (Sight Detail)

- ก. ประโยคที่ 1
- ข. ประโยคที่ 4
- ค. ประโยคที่ 5
- ง. ไม่มีข้อใดถูกต้อง

5.2 นักศึกษาคิดว่า ประโยคใดเป็นการให้รายละเอียดที่ได้จากการใช้ประสาทสัมผัสด้านการได้ยิน (Sound Detail)

- ก. ประโยคที่ 2
- ข. ประโยคที่ 3
- ค. ทั้งข้อ ก. และ ข.
- ง. ไม่มีข้อใดถูกต้อง

5.3 นักศึกษาคิดว่า ประโยคใดเป็นการให้รายละเอียดที่ได้จากการใช้ประสาทสัมผัสด้านการสัมผัส (Touch Detail)

- ก. ประโยคที่ 1
- ข. ประโยคที่ 3
- ค. ทั้งข้อ ก. และ ข.
- ง. ไม่มีข้อใดถูกต้อง

5.4 นักศึกษาคิดว่า ประโยคใดเป็นการให้รายละเอียดที่ได้จากการใช้ประสาทสัมผัสด้านการรับรส (Taste Detail)

- ก. ประโยคที่ 3
- ข. ประโยคที่ 5
- ค. ทั้งข้อ ก. และ ข.
- ง. ไม่มีข้อใดถูกต้อง

5.5 นักศึกษาคิดว่า ประโยคใดเป็นการให้รายละเอียดที่ได้จากการใช้ประสาทสัมผัสด้านการได้กลิ่น (Smell Detail)

- ก. ประโยคที่ 2
- ข. ประโยคที่ 4
- ค. ทั้งข้อ ก. และ ข.
- ง. ไม่มีข้อใดถูกต้อง

6. ให้นักศึกษาอ่านตัวอย่างต่อไปนี้ และตอบคำถาม (show and tell)

(1) What is the most important occupation in Thailand? (2) I asked myself once when I was driving past the beautiful green rice fields in Chachoengsao (3) which is one of the well-known provinces in central part of Thailand nearby Bangkok. (4) In Chachoengsao, farmers grow rice in their vast fertile land and (5) they live their life in a peaceful countryside (6) where they would work in the paddy fields all day.

6.1 นักศึกษาคิดว่าประโยคใดเป็นการให้รายละเอียดที่ได้จากการใช้ประสาทสัมผัสด้านการมองเห็น (Sight Detail)

- ก. ประโยคที่ 1
- ข. ประโยคที่ 4

ค. ประโยคที่ 5

ง. ไม่มีข้อใดถูกต้อง

6.2 นักศึกษาคิดว่า ประโยคใดเป็นการให้รายละเอียดที่ได้จากการใช้ประสาทสัมผัสด้านการได้ยิน (Sound Detail)

ก. ประโยคที่ 2

ข. ประโยคที่ 3

ค. ทั้งข้อ ก. และ ข.

ง. ไม่มีข้อใดถูกต้อง

6.3 นักศึกษาคิดว่า ประโยคใดเป็นการให้รายละเอียดที่ได้จากการใช้ประสาทสัมผัสด้านการสัมผัส (Touch Detail)

ก. ประโยคที่ 1

ข. ประโยคที่ 3

ค. ทั้งข้อ ก. และ ข.

ง. ไม่มีข้อใดถูกต้อง

6.4 นักศึกษาคิดว่า ประโยคใดเป็นการให้รายละเอียดที่ได้จากการใช้ประสาทสัมผัสด้านการรับรส (Taste Detail)

ก. ประโยคที่ 3

ข. ประโยคที่ 5

ค. ทั้งข้อ ก. และ ข.

ง. ไม่มีข้อใดถูกต้อง

6.5 นักศึกษาคิดว่า ประโยคใดเป็นการให้รายละเอียดที่ได้จากการใช้ประสาทสัมผัสด้านการได้กลิ่น (Smell Detail)

ก. ประโยคที่ 2

ข. ประโยคที่ 4

ค. ทั้งข้อ ก. และ ข.

ง. ไม่มีข้อใดถูกต้อง

7. ให้นักศึกษาอ่านตัวอย่างต่อไปนี้ และตอบคำถาม (show and tell)

(1) The smell of grilled hotdogs with a pinch of pepper welcomed me to find where the smell had originated. (2) I followed the smell to the shop near the bridge, but (3) *oh my goodness! Where on earth was my pocket gone?* (4) I checked in every nook of my bag and (5) was so worried that I could even hear my heart beating so intensely. (6) The cold wind blew me very softly, very gently, very favorably like an angel's hand caressing me, but (7) my face was soaked with sweat (8) even though the weather was not hot at all.

7.1 นักศึกษาคิดว่า ประโยคใดเป็นการให้รายละเอียดที่ได้จากการใช้ประสาทสัมผัสด้านการมองเห็น (Sight Detail)

- ก. ประโยคที่ 1
- ข. ประโยคที่ 4
- ค. ประโยคที่ 5
- ง. ไม่มีข้อใดถูกต้อง

7.2 นักศึกษาคิดว่า ประโยคใดเป็นการให้รายละเอียดที่ได้จากการใช้ประสาทสัมผัสด้านการได้ยิน (Sound Detail)

- ก. ประโยคที่ 2
- ข. ประโยคที่ 4
- ค. ประโยคที่ 6
- ง. ไม่มีข้อใดถูกต้อง

7.3 นักศึกษาคิดว่า ประโยคใดเป็นการให้รายละเอียดที่ได้จากการใช้ประสาทสัมผัสด้านการสัมผัส (Touch Detail)

- ก. ประโยคที่ 1
- ข. ประโยคที่ 3
- ค. ทั้งข้อ ก. และ ข.

ง. ไม่มีข้อใดถูกต้อง

7.4 นักศึกษาคิดว่า ประโยคใดเป็นการให้รายละเอียดที่ได้จากการใช้ประสาทสัมผัสด้านการรับรส (Taste Detail)

ก. ประโยคที่ 3

ข. ประโยคที่ 5

ค. ทั้งข้อ ก. และ ข.

ง. ไม่มีข้อใดถูกต้อง

7.5 นักศึกษาคิดว่า ประโยคใดเป็นการให้รายละเอียดที่ได้จากการใช้ประสาทสัมผัสด้านการได้กลิ่น (Smell Detail)

ก. ประโยคที่ 2

ข. ประโยคที่ 4

ค. ทั้งข้อ ก. และ ข.

ง. ไม่มีข้อใดถูกต้อง

8. ให้นักศึกษาอ่านตัวอย่างต่อไปนี้ และตอบคำถาม (show and tell)

(1) Nowadays, there are many famous tourist places in the provinces (2) such as Chang Island in Jantaburi, The Tiger garden in Chonburi, etc. (3) However, I would like to recommend one of famous tourist places in Rayoung, Koh Samed. (4) It is a place which has lots of tourists throughout the year (5) except the monsoon season which may have heavy seas. (6) Tourists mostly think that it is not a good idea to travel by boat during rainy season, but (7) I think Koh Samed is different from other islands (8) as it is not far from the coast. (9) Now, I would like to mention a little about its location, its history and other necessary information for tourists who may want to visit this island.

8.1 นักศึกษาคิดว่า ประโยคใดเป็นการให้รายละเอียดที่ได้จากการใช้ประสาทสัมผัสด้านการมองเห็น (Sight Detail)

- ก. ประโยคที่ 3
- ข. ประโยคที่ 4
- ค. ประโยคที่ 9
- ง. ไม่มีข้อใดถูกต้อง

8.2 นักศึกษาคิดว่า ประโยคใดเป็นการให้รายละเอียดที่ได้จากการใช้ประสาทสัมผัสด้านการได้ยิน (Sound Detail)

- ก. ประโยคที่ 2
- ข. ประโยคที่ 4
- ค. ประโยคที่ 6
- ง. ไม่มีข้อใดถูกต้อง

8.3 นักศึกษาคิดว่า ประโยคใดเป็นการให้รายละเอียดที่ได้จากการใช้ประสาทสัมผัสด้านการสัมผัส (Touch Detail)

- ก. ประโยคที่ 1
- ข. ประโยคที่ 3
- ค. ทั้งข้อ ก. และ ข.
- ง. ไม่มีข้อใดถูกต้อง

8.4 นักศึกษาคิดว่า ประโยคใดเป็นการให้รายละเอียดที่ได้จากการใช้ประสาทสัมผัสด้านการรับรส (Taste Detail)

- ก. ประโยคที่ 3
- ข. ประโยคที่ 5
- ค. ทั้งข้อ ก. และ ข.
- ง. ไม่มีข้อใดถูกต้อง

8.5 นักศึกษาคิดว่า ประโยคใดเป็นการให้รายละเอียดที่ได้จากการใช้ประสาทสัมผัสด้านการได้กลิ่น (Smell Detail)

- ก. ประโยคที่ 2
- ข. ประโยคที่ 4

ค. ทั้งข้อ ก. และ ข.

ง. ไม่มีข้อใดถูกต้อง

9. ให้นักศึกษาอ่านตัวอย่างต่อไปนี้ และตอบคำถาม (show and tell)

(1) That early morning in July we arrived at a house (2) which had a very huge rear garden. (3) Green leaves and blossoms and branches of trees sent out an atmosphere of liveliness and serenity all over the place. (4) Baby birds shrieked from time to time (5) as if they were welcoming us to enjoy the beginning of a beautiful summer day in their language. (6) What a wonderful day!

9.1 นักศึกษาคิดว่า ประโยคใดเป็นการให้รายละเอียดที่ได้จากการใช้ประสาทสัมผัสด้านการมองเห็น (Sight Detail)

ก. ประโยคที่ 1

ข. ประโยคที่ 4

ค. ประโยคที่ 5

ง. ไม่มีข้อใดถูกต้อง

9.2 นักศึกษาคิดว่า ประโยคใดเป็นการให้รายละเอียดที่ได้จากการใช้ประสาทสัมผัสด้านการได้ยิน (Sound Detail)

ก. ประโยคที่ 2

ข. ประโยคที่ 4

ค. ประโยคที่ 6

ง. ไม่มีข้อใดถูกต้อง

9.3 นักศึกษาคิดว่า ประโยคใดเป็นการให้รายละเอียดที่ได้จากการใช้ประสาทสัมผัสด้านการสัมผัส (Touch Detail)

ก. ประโยคที่ 1

ข. ประโยคที่ 3

ค. ทั้งข้อ ก. และ ข.

ง. ไม่มีข้อใดถูกต้อง

9.4 นักศึกษาคิดว่า ประโยคใดเป็นการให้รายละเอียดที่ได้จากการใช้ประสาทสัมผัสด้านการรับรส (Taste Detail)

ก. ประโยคที่ 3

ข. ประโยคที่ 5

ค. ทั้งข้อ ก. และ ข.

ง. ไม่มีข้อใดถูกต้อง

9.5 นักศึกษาคิดว่า ประโยคใดเป็นการให้รายละเอียดที่ได้จากการใช้ประสาทสัมผัสด้านการได้กลิ่น (Smell Detail)

ก. ประโยคที่ 2

ข. ประโยคที่ 4

ค. ทั้งข้อ ก. และ ข.

ง. ไม่มีข้อใดถูกต้อง

10. ให้นักศึกษาอ่านตัวอย่างต่อไปนี้ และตอบคำถาม (show and tell)

(1) There were ten people including me in the group: 6 girls and 4 boys. (2) I have known them for over ten years. (3) We laughed, we cried, we quarreled, and we smiled altogether. (4) We never left anyone behind wherever we were (5) as we always supported each other. (6) I really feel I clearly understand the meaning of true friends although we are totally different.

10.1 นักศึกษาคิดว่า ประโยคใดเป็นการให้รายละเอียดที่ได้จากการใช้ประสาทสัมผัสด้านการมองเห็น (Sight Detail)

ก. ประโยคที่ 1

ข. ประโยคที่ 4

ค. ประโยคที่ 5

ง. ไม่มีข้อใดถูกต้อง

10.2 นักศึกษาคิดว่า ประโยคใดเป็นการให้รายละเอียดที่ได้จากการใช้ประสาทสัมผัสด้านการได้ยิน (Sound Detail)

ก. ประโยคที่ 2

ข. ประโยคที่ 4

ค. ประโยคที่ 6

ง. ไม่มีข้อใดถูกต้อง

10.3 นักศึกษาคิดว่า ประโยคใดเป็นการให้รายละเอียดที่ได้จากการใช้ประสาทสัมผัสด้านการสัมผัส (Touch Detail)

ก. ประโยคที่ 1

ข. ประโยคที่ 3

ค. ทั้งข้อ ก. และ ข.

ง. ไม่มีข้อใดถูกต้อง

10.4 นักศึกษาคิดว่า ประโยคใดเป็นการให้รายละเอียดที่ได้จากการใช้ประสาทสัมผัสด้านการรับรส (Taste Detail)

ก. ประโยคที่ 3

ข. ประโยคที่ 5

ค. ทั้งข้อ ก. และ ข.

ง. ไม่มีข้อใดถูกต้อง

10.5 นักศึกษาคิดว่า ประโยคใดเป็นการให้รายละเอียดที่ได้จากการใช้ประสาทสัมผัสด้านการได้กลิ่น (Smell Detail)

ก. ประโยคที่ 2

ข. ประโยคที่ 4

ค. ทั้งข้อ ก. และ ข.

ง. ไม่มีข้อใดถูกต้อง

เฉลยคำตอบท้ายเล่ม

ก่อนเข้าสู่บทเรียน ให้นักศึกษาอ่านตัวอย่างการบรรยายสถานที่ ต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1

Last year, I took a train from Hualumpong to ChiangMai with my brother. It was not a good trip. The train body was very, very old, and the seats were not very roomy. For food, our fried rice was like a crap. It was too cold when we took it out from our own basket. But the experience was fabulous. It was so fun sitting eating that crap and watching the world go by. It was also fun talking with some new friends I met there. I also loved to rocking motion while sleeping on the train. The space worked just well and I had full sleep till the train reached the station.

ตัวอย่างที่ 2

I arrived in ChiangMai at 8 a.m., and immediately called a cab to take me to a hotel near the airport. Around 8.20 a.m., I checked in at the hotel and I got a very large room. I unpacked my stuff then asked the hotel limo to take me in the city. From there, another cab ride took me west to the other side of the city, where I arrived at 12:45 p.m.

ตัวอย่างที่ 3

I woke shortly before 6 a.m. and I then made my way to the bus station. When I got on the bus, the seats were all occupied before commencing my journey. I was finally on our way shortly after 7 a.m., just as light rain began to fall. From here, I took a bus ride to Maehongson city, but when I arrived there at around 9 a.m., I couldn't find any cars. So, the rest of the journey was on foot, and in the rain.

ตัวอย่างที่ 4

At 8:30 AM, we checked in the hotel. Our room was on the second floor - large and well furnished, although there was no safe - which there should be in a good quality hotel these days. There was a decent sized sitting area and a writing desk, and a tiny fridge. The breakfast was quite good with a reasonable selection of both hot and

cold items. The staffs were generally helpful and attentive. At lunch, we tried eating one of the northern Thai food, "Khao Soi Gai". It was Thai curry soup with noodles. It was very spicy, but my brother quite liked it. Later in the afternoon, after I talked my sightseeing plan over with a lady at the front desk, she then arranged a hotel limousine for us (1500 Baht half day).

จากตัวอย่าง นักศึกษาจะสังเกตได้ว่ามีส่วนประกอบสำคัญ 2 ส่วนในงานเขียนทั้งหมดนี้ ได้แก่

- ส่วนของรายละเอียดที่ได้จากการใช้ประสาทสัมผัสของผู้เขียน
- ส่วนของรายละเอียดที่ได้จากความรู้สึกของผู้เขียน

1. ส่วนของรายละเอียดที่ได้จากการใช้ประสาทสัมผัส

ตามที่ได้กล่าวมาแล้วในบทเรียนก่อนว่าเมื่อนักศึกษาต้องให้รายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ให้นักศึกษาจำแนกรายละเอียดนั้นลงในตารางที่จำแนกรายละเอียดนั้น ๆ ตามประเภทของประสาทสัมผัส

จากตัวอย่างข้างต้น เมื่อนักศึกษาลองทำเครื่องหมายประโยคที่มีรายละเอียดที่ได้จากการใช้ประสาทสัมผัสจะได้ดังนี้

ตัวอย่างที่ 1

Last year, I took a train from Hualumpong to ChiangMai with my brother. It was not a good trip. **The train body was very, very old, and the seats were not very roomy.** For food, our fried rice was like a crap. **It was too cold** when we took it out from our own basket. But the experience was fabulous. It was so fun sitting eating that crap and watching the world go by. It was also fun talking with some new friends I met there. **I also loved to rocking motion while sleeping on the train.** The space worked just well and I had full sleep till the train reached the station.

ตัวอย่างที่ 2

I arrived in ChiangMai at 8 a.m., and immediately called a cab to take me to a hotel near the airport. Around 8.20 a.m., I checked in at the hotel and I got **a very large room**. I unpacked my stuff then asked the hotel limo to take me in the city. From there, another cab ride took me west to the other side of the city, where I arrived at 12:45 p.m.

ตัวอย่างที่ 3

I woke shortly before 6 a.m. and I then made my way to the bus station. When I got on the bus, the seats were all occupied before commencing my journey. I was finally on our way shortly after 7 a.m., just as **light rain** began to fall. From here, I took a bus ride to Maehongson city, but when I arrived there at around 9 a.m., I couldn't find any cars. So, the rest of the journey was on foot, and in the rain.

ตัวอย่างที่ 4

At 8:30 AM, we checked in the hotel. Our room was on the second floor - large and well furnished, although there was no safe - which there should be in a good quality hotel these days. **There was a decent sized sitting area and a writing desk, and a tiny fridge**. The breakfast was quite good with a reasonable selection of both hot and cold items. The staffs were generally helpful and attentive. At lunch, we tried eating one of the northern Thai food, "Khao Soi Gai". It was Thai curry soup with noodles. **It was very spicy**, but my brother quite liked it. Later in the afternoon, after I talked my sightseeing plan over with a lady at the front desk, she then arranged a hotel limousine for us (1500 Baht half day).

จากตัวอย่าง นักศึกษาจะสังเกตเห็นได้ว่า มีรายละเอียดที่ให้ความรู้เกี่ยวกับประสาทสัมผัสและความสมจริงน้อยมาก ให้นักศึกษาลองเปรียบเทียบงานที่แก้ไข ต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1 (ยังไม่ได้รับการแก้ไข)

Last year, I took a train from Hualumpong to ChiangMai with my brother. It was not a good trip. **The train body was very, very old, and the seats were not very roomy.** For food, our fried rice was like a crap. **It was too cold** when we took it out from our own basket. But the experience was fabulous. It was so fun sitting eating that crap and watching the world go by. It was also fun talking with some new friends I met there. **I also loved to rocking motion while sleeping on the train.** The space worked just well and I had full sleep till the train reached the station.

ตัวอย่าง (แก้ไขแล้ว)

Last year, I took a train from Hualumpong to ChiangMai with my brother. It was not a good trip. To me, the railway network was quite old. **The seat I sat in could have been pink but all colors in that entire berth might have already been faded over time to lighter colors.** Besides this, by the time I managed to get the seat, the food in my basket already turned cold. **The fried drumsticks looked and tasted like cardboards, too hard to chew and swallow.** But the experience was fabulous. It was so fun sitting eating that crap and watching the world go by. **Whenever the train made a stop at a station, I would see a crowd of local vendors along the way, selling all kinds of goods and foodstuffs, such as grilled pork and sticky rice, some pickled or fresh fruits, and a variety of canned juice.** It was also fun talking with some new friends I met there. **A middle-aged couple from Hungary told me that it was their first time in Thailand, and it was nearly strange (to me) to see them wearing Burmese sarong and plastic sandals.** The most memorable thing of all was the train smooth ride, which was fairly quiet throughout the journey. **I also loved to rocking motion while sleeping on the train.** The space worked just well and I had full sleep till the train reached the station.

คำอธิบายส่วนที่แก้ไข มีดังนี้

รายละเอียดที่แก้ไขส่วนที่ 1

To me, the railway network was quite old. **The seat I sat in could have been pink but all colors in that entire berth might have already been faded over time to lighter colors.**

ตัวอย่างที่ได้รับการแก้ไขแล้วมีส่วนของรายละเอียดเรื่องสีต่าง ๆ ที่ซีดจางลงตามกาลเวลา เพื่อกำหนดขอบเขตของความคิดที่ว่า 'old' ซึ่งนำมาก่อน

รายละเอียดที่แก้ไขส่วนที่ 2

Besides this, by the time I managed to get the seat, the food in my basket already turned cold. **The fried drumsticks looked and tasted like cardboards, too hard to chew and swallow.**

ตัวอย่างที่ได้รับการแก้ไขแล้วมีส่วนของการให้ตัวอย่างว่า อาหารในตะกร้าที่ได้เตรียมมาแล้วเย็นนั้นมีอะไรบ้างและมีรายละเอียดที่ได้จากการใช้ประสาทสัมผัสอย่างไร (ในตัวอย่างนี้ ใช้การมองเห็น การสัมผัส และการรับรสประกอบกัน)

รายละเอียดที่แก้ไขส่วนที่ 3

But the experience was fabulous. It was so fun sitting eating that crap and watching the world go by. **Whenever the train made a stop at a station, I would see a crowd of local vendors along the way, selling all kinds of goods and foodstuffs, such as grilled pork and sticky rice, some pickled or fresh fruits, and a variety of canned juice.**

จากความเดิมที่ว่า The experience was fabulous. It was so fun sitting eating that crap and watching the world go by ในตัวอย่างที่ได้รับการแก้ไขแล้วได้เพิ่มเติมขยายรายละเอียดของส่วนที่ผู้เขียนรู้สึกสนุกกับการ "watching the go by" นั้นว่าได้พบเห็นสิ่งใดบ้าง

(ในส่วนนี้ นักศึกษายังสามารถใส่รายละเอียดของการได้ยิน ของกลิ่น ของการสัมผัส และการรับรสเพิ่มเติมต่อไปได้อีกด้วย)

รายละเอียดที่แก้ไขส่วนที่ 4

It was also fun talking with some new friends I met there. **A middle-aged couple from Hungary told me that it was their first time in Thailand, and it was nearly strange (to me) to see them wearing Burmese sarong and plastic sandals.**

เช่นเดียวกันกับการขยายความเรื่อง 'watching the world go by' ตัวอย่างที่ได้รับการแก้ไขก็ได้ให้รายละเอียดบางส่วนเกี่ยวกับการได้พบปะเพื่อนใหม่ระหว่างการเดินทาง ซึ่งการให้รายละเอียดในส่วนนี้ นักศึกษาสามารถนำหลักการบรรยายคนมาใช้เพื่อการขยายความเพิ่มเติมขึ้นได้อีก

รายละเอียดที่แก้ไขส่วนที่ 5

The most memorable thing of all was the train smooth ride, which was fairly quiet throughout the journey. **I also loved to rocking motion while sleeping on the train.** The space worked just well and I had full sleep till the train reached the station.

จากตัวอย่างเดิมที่กล่าวถึงส่วนนี้ว่า "I also loved to rocking motion while sleeping on the train." ตัวอย่างที่ได้รับการแก้ไขแล้วได้เพิ่มรายละเอียดในส่วนหน้าของข้อความนี้เพื่อเพิ่มรายละเอียดที่ให้ภาพของการเดินทางโดยรถไฟที่น่าสบายของผู้เขียน (comfortable ride especially at night) ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

คำถาม เมื่อนักศึกษาทำความเข้าใจและเปรียบเทียบตัวอย่างที่ 1 และตัวอย่างที่ 1 ที่ได้รับการแก้ไขอย่างละเอียดแล้ว ให้นักศึกษาอ่านและทำความเข้าใจตัวอย่างที่ 4 ทั้งส่วนที่ยังไม่ได้รับการแก้ไขและส่วนที่แก้ไขแล้ว (ตั้งตัวอย่าง) ว่ารายละเอียดส่วนที่เพิ่มเติมขยายส่วนใดของความเดิมและให้รายละเอียดจากการใช้ประสาทสัมผัสด้านใดบ้าง

ตัวอย่างที่ 4

At 8:30 AM, we checked in the hotel. Our room was on the second floor - large and well furnished, although there was no safe - which there should be in a good quality hotel these days. There was a decent sized sitting area and a writing desk, and a tiny fridge. The breakfast was quite good with a reasonable selection of both hot and cold items. The staffs were generally helpful and attentive. At lunch, we tried eating one of the northern Thai food, "Khao Soi Gai". It was Thai curry soup with noodles. It was very spicy, but my brother quite liked it. Later in the afternoon, after I talked my sightseeing plan over with a lady at the front desk, she then arranged a hotel limousine for us (1500 Baht half day).

ตัวอย่างที่ 4 (แก้ไขแล้ว)

At 8:30 AM, we checked in the hotel. Our room was on the second floor - large and well furnished, although there was no safe - which there should be in a good quality hotel these days. **After we unpacked my stuff and changed our cloth, I looked around our room.** There was a decent sized sitting area and a writing desk, and a tiny fridge, **and the wooden floor rough and warm beneath our bare feet. Then, we ordered my breakfast, which was quite good with a reasonable selection of both hot and cold items.** The staffs there were generally helpful and attentive. **The room service brought up a light American breakfast to our room on time, and only 10-15 minutes after I had ordered it with the room service section.** Later at lunchtime, we tried eating one of the northern Thai food, "Khao Soi Gai". **It was Thai noodles served in creamy spicy sauce. I loved the aroma of coconut oil and garlic of the dish but it was very spicy for me though my brother quite liked it.** Later in the afternoon, after I talked my sightseeing plan over with a lady at the front desk, she then arranged a hotel limousine for us (1500 Baht half day).

คำถาม ให้นักศึกษาลองสังเกตการบรรยายสถานที่สั้น ๆ ต่อไปนี้ และลองแยกรายละเอียดของสถานที่ตามการใช้ประสาทสัมผัสต่าง ๆ

ตัวอย่างการบรรยายสถานที่

Last month, I went to Chinatown and roamed around a bit with some friends. But it was incredibly crowded I couldn't see much. Finally, we followed the smell of dumplings to a Chinese restaurant near an old hotel. There, they had shark fin soup on the menu, with 'very reasonable' price, but we ended up ordering only a small shark fin pot, but several items off the dim sum menu. The soup was different than I expected, quite tasteless, rather like a soup of fine vermicelli. We liked the dumplings best which were small but tasty. Some were a little overcooked but the taste was completely balanced. After dinner, we moved on to have some drinks at Khaosarn road - same crowded, people yelling.

นอกจากนี้ นักศึกษาอาจเพิ่มเติมรายละเอียดของลักษณะของสภาพอากาศและสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนไปตามฤดูกาลสำหรับการบรรยายสถานที่ในการบรรยายสถานที่ได้อีกด้วย โดยอาจจะเป็นลักษณะสภาพแวดล้อมของฤดูกาลนั้น ๆ จริง อย่างเช่น ฝนตกหน้าฝน อากาศร้อนหน้าร้อน หรือเป็นลักษณะเฉพาะที่ไม่ได้เกิดจากสภาพธรรมชาติ อย่างเช่น งานเทศกาล หรือการที่ที่บ้านมีคนคุยเสียงดังเป็นพิเศษเฉพาะช่วงกลับบ้านของวันสงกรานต์ หรือการไหว้บรรพบุรุษตามธรรมเนียมของชาวจีน เป็นต้น

ตัวอย่างหน้าฝน (Rainy Season)

I watched rainy season storm clouds creeping along the sky, casting patches of shadows across the valley. For a minute, the sky started to rumble and the thunderclouds dissolved into a foggy gray roar outside. After an hour, my dog broke into the house through the garden hole spilling muddy paste across the concrete floor.

ตัวอย่างหน้าหนาว (Winter)

I always love mornings in winter. My mum would fill our house with the smells of cakes and cookies even before we all get up. Then, at night, I will wear my colorful socks to bed as I did as a girl, and curl in my old blanket reading a book till late.

ตัวอย่างหน้าร้อน (Summer)

My summer is those extra hot & sunny beach days. My family often goes to the sea at weekends. But I wouldn't like to take outdoor activities in hot & humid weather. Rather, I will be in my room, or at best, sit somewhere at the hotel's balcony gazing down below. Then, on breezy evenings I will play my kite and take my dog out for a short walk.

แบบฝึกหัด ให้นักศึกษาใช้เวลาประมาณ 5 นาที เขียนเกี่ยวกับสถานที่ที่นักศึกษาประทับใจ โดยมีการให้รายละเอียดด้านประสาทสัมผัสประกอบให้ได้มากที่สุด

ตัวอย่างงานเขียนของนักศึกษา: A Place in My Memory

Every morning the light yummy smell of bread always hit my nose as I walked pass a bakery shop at my university. It was a place where my friends and I usually went to buy some drinks and some snacks especially the Toffee cake. There were various choices of cake and bread, which were cheap and got good quality. Afterward we would sit at our table under a tree where we usually used as a meeting point before going to the class altogether, and where a cooling breeze often blew through the trees and across our face. That seemed to set the mood and allowed us to slip into trances for some brief moments. Sometimes when I looked at my friends, I noticed that some of them got big smile on their face while some often looked sad, pale, and some even looked sleepy as they kept yawning and seemed to be ready to doze off for a while at every minute. Later on, we would start some short talk on several things such as our love problems or about our family, entertainment news, gossips, exams, homework, and so on. Apart from this, we would love to sit there and watch a lot of passerby doing different activities. And as at that time we were studying in Department of Linguistics, the passerby thus often spoke in different voices and languages, and that was so fun and interesting for me.

2. ส่วนของรายละเอียดที่ได้จากความรู้สึก

การให้รายละเอียดที่ได้จากความรู้สึกของผู้เขียนส่วนนี้เป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้งานของนักศึกษาแตกต่างจากงานเขียนเรื่องเดียวกันของคนอื่น ๆ เพราะตามปกติแล้ว ความรู้สึกของคนเราต่อเรื่องหนึ่ง ๆ ย่อมมีรายละเอียดที่แตกต่างกัน

ก่อนการให้รายละเอียดสำหรับสถานที่ในส่วนนี้ ให้นักศึกษาตอบคำถามต่อไปนี้

1. ลักษณะของสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ รอบ ๆ ตัวเป็นอย่างไร (รายละเอียดที่ได้จากการใช้ประสาทสัมผัส) ยกตัวอย่างเช่น ท้องฟ้าโปร่งหรือมีดครึ้ม อากาศร้อนหรือเย็น สีของใบไม้ต้นไม้เป็นอย่างไร ดอกไม้บานสะพรั่ง หญ้าสีเขียวขจี ได้ยินเสียงนกร้อง เสียงจิ้งหรีด เสียงจ๊กจั่น กลิ่นหอมของดอกไม้ กลิ่นควันรถ กลิ่นบุหรี ฯลฯ

2. ความรู้สึกของนักศึกษาเมื่อสังเกตรายละเอียดในข้อที่ 1 ยกตัวอย่างเช่น นักศึกษาไปเดินป่า และรู้สึกไม่พอใจ (annoyed) เมื่อเห็นต้นไม้ที่ถูกตัดรอบ ๆ ตัว ให้นักศึกษาให้เหตุผลความรู้สึกนั้นว่าความรู้สึกไม่พอใจที่เกิดขึ้นเห็นต้นไม้แห้ง ๆ หรือต้นไม้ที่ระเกะระกะนั้นว่าเกิดจากอะไร และสื่อความคิดนั้นลงในงานเขียน

ตัวอย่าง

It was a mid summer when I spent my vacation in a small village. The flies buzzed over my head as I started my journey into a forest. Very soon, the noises of the cars from the streets went away and rows of local houses were all gone. Shade from canopies of trees cooled down the surrounding air as I walked and enjoyed watching some colorful birds on high branches. Along the way, I noticed more and more trees were cut down. The air became dryer, hotter and I was annoyed with fewer shades from the trees, even the sight that they began to lose more branches as I went down the path.

จากตัวอย่าง นักศึกษาจะเห็นว่า ผู้เขียนอธิบายความรู้สึกไม่พอใจโดยให้เหตุผลว่าต้นไม้ที่ถูกตัดนั้นทำให้ความร่มที่ไต่จากเงาไม้ในตอนแรกลดลง ผู้เขียนรู้สึกไม่สบายตัวจากการ

เดินที่ไม่มีเงาไม้ ถึงมีความรู้สึกไม่ชอบใจ

ข้อสังเกต การสอดแทรกความรู้สึกของผู้เขียนลงในงานเขียนนั้น จะเป็นความรู้สึกด้านบวกหรือด้านลบก็ได้ เพียงแต่นักศึกษาต้องสื่อความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ โดยเชื่อมโยงกับการใช้รายละเอียดที่ได้จากประสาทสัมผัสประกอบด้วย

งานเขียนหลายประเภทจะละเว้นการใส่ความรู้สึกของผู้เขียนลงไป (Impersonal Voice) แต่เป็นการรายงานข้อเท็จจริงเท่านั้น อย่างเช่น Lab report, Engineering Reports, Business letter, Operating Manuals กับ Proposal ส่วนงานเขียนที่มีการใช้ 'voice' ลักษณะตรงกันข้าม (ที่เราจะเรียกต่อไปนี้ว่า '**sense of human**') ก็อย่างเช่น Diary หรือจดหมายที่เขียนถึงเพื่อนถึงครอบครัว ถึงญาติสนิท

ข้อแตกต่าง คือ ลักษณะของงานเขียนที่มีการใช้ Impersonal voice เป็นงานที่ต้องการแสดงความคิดเห็น ข้อสังเกตหรือข้อโต้แย้งต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือประเด็นหนึ่ง ๆ (all about argument and concepts) ดังนั้นเนื้อหาใจความหลักของงานเขียนประเภทนี้ จึงเน้นที่การแสดงความคิดต่อประเด็นนั้น ๆ ไม่ใช่การเน้นเรื่องอารมณ์หรือความเห็นส่วนตัว (wholly concerned with clarifying the use and meaning of concepts and explaining, evaluating, forwarding and defending arguments)

ลักษณะของการใช้ Impersonal voice ที่มักจะพบบ่อย ได้แก่

ตัวอย่าง **Impersonal pronoun 'it'**

- It is cool and comfortable here.
- It is midnight.
- It is not far to Atlanta.

ตัวอย่าง **Expletive pronoun 'it'**

- It's a shame to give up so quickly.
- It is no surprise that Dudley got fired.

- It's a wonder Prunella puts up with him.

ตัวอย่าง Impersonal pronoun 'you':

- You will never know unless you try.
- Today you have to watch every penny you spend.

ข้อสังเกต นักศึกษาคิดว่า ลักษณะการใช้ 'you' และ 'one' ตลอดจน subject ที่แทนด้วยคำแสดงกลุ่มคนในตัวอย่างต่อไปนี้ เหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร

- In order to pass this course, **you** need to know a lot of vocabularies.
- **One** has to know a lot of vocabularies in order to pass the course.
- **One** should get enough sleep.
- Today **one** has to watch every penny he spends.
- **Consumers** today have to watch their pennies.

นักศึกษาจะเห็นได้ว่าการใช้ It, You และ One ในลักษณะนี้ไม่เจาะจงลงไปว่าผู้เขียนกำลังกล่าวถึงสิ่งใด (not referring to any agent)

ข้อควรจำ สำหรับแบบฝึกหัดฝึกฝนการให้ความคิดเห็นของผู้เขียน ให้นักเรียนพยายามหลีกเลี่ยงการใช้ Impersonal pronoun เหล่านี้ (It, You, One, Ones) ในงานเขียนของนักศึกษาให้ได้มากที่สุด

นอกจากนี้ หลักการให้รายละเอียดด้านความรู้สึกนี้ยังประกอบด้วยอีก 2 องค์ประกอบหลักที่สำคัญ คือ Tone และ Narrative Voice

Tone หรือ ลักษณะของน้ำเสียงของผู้เขียนที่แสดงความคิดเห็นหรือความรู้สึกต่อเรื่องนั้น ๆ สอดแทรกลงในงานเขียน (the author's attitude toward the subject of the message) โดยเมื่อนักศึกษาต้องการกำหนดน้ำเสียงที่เหมาะสมสำหรับเนื้อหาในงานเขียนของนักศึกษา สิ่งที่นักศึกษาต้องพิจารณาก่อนการกำหนดน้ำเสียง คือ คนอ่านกลุ่มเป้าหมาย (Target Audience)

- **คนอ่านกลุ่มเป้าหมาย (Target Audience)** ให้นักศึกษาถามตัวเองว่าคนอ่านกลุ่มเป้าหมายสำหรับงานเขียนชิ้นนั้น ๆ คือกลุ่มใด โดยให้พยายามพิจารณารายละเอียดเกี่ยวกับคนอ่านกลุ่มเป้าหมายให้ได้มากที่สุด อย่างเช่น คนอ่านกลุ่มเป้าหมายมีช่วงอายุเท่าไร มีระดับการศึกษาหรือความชอบด้านใดด้านหนึ่งเป็นพิเศษหรือไม่ อย่างไร เป็นต้น จากนั้น จึงกำหนดลักษณะองค์ประกอบเพื่อการสร้างสรรคงานเขียนให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย

องค์ประกอบที่สำคัญสำหรับการกำหนดน้ำเสียงในงานเขียน ได้แก่ ลักษณะของคำ (Choice of words) ซึ่งโดยมากมักจะเป็นคำที่ส่งผลต่อความรู้สึก (Emotive words) ความยาว และลักษณะของประโยคกับอนุเจต (Length and structure of sentences as well as paragraphs) ตลอดจนเครื่องหมายวรรคตอน การลำดับความคิด (Orders of idea presented) และรูปแบบของการนำเสนองานเขียนนั้น ๆ (Writing format)

ให้นักศึกษาลองเปรียบเทียบองค์ประกอบสำหรับการกำหนดน้ำเสียงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4 ตารางแสดงความแตกต่างระหว่างน้ำเสียงแบบไม่เป็นทางการและเป็นทางการ

น้ำเสียงแบบไม่เป็นทางการ (Informal Tone)	น้ำเสียงแบบเป็นทางการ (Formal Tone)
1. มักมีประโยคและอนุเจตที่สั้น	1. มักมีประโยคและอนุเจตขนาดยาวกว่าและมีโครงสร้างประโยคที่ซับซ้อนกว่า (more complex in structure)
2. มักมีคำที่ใช้ในภาษาพูด (Plenty of colloquial words or expressions)	2. มักใช้คำที่มีโครงสร้างคำซับซ้อนกว่าหรือเฉพาะเจาะจงกับเนื้อหานั้น ๆ (Words and Expressions are more complex and specialised according to the subject matter.)
3. มีการใช้ Dot, Dash หรือการเว้นช่องว่าง (Space) เพื่อแสดงความคิดหรือการเว้นวรรคความคิดในงานเขียน	3. ใช้เครื่องหมายวรรคตอนถูกต้องตามกฎเกณฑ์และไม่มีการใช้ Dot, Dash หรือการเว้นช่องว่างเพื่อแสดงความคิดหรือการเว้นวรรคความคิดในงานเขียน
4. มักใช้ Personal Pronoun เช่น I, You, We	4. มักใช้ Impersonal Pronoun เช่น It, One

ข้อสังเกต เนื่องจากน้ำเสียงแบบไม่เป็นทางการเป็นน้ำเสียงที่สามารถแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกของผู้เขียนออกมาได้มากกว่าน้ำเสียงแบบทางการ นักศึกษาจึงควรศึกษาหลักการพัฒนาน้ำเสียงในการเขียนแบบไม่เป็นทางการเพื่อนำมาใช้ในสร้างเอกลักษณ์เฉพาะบุคคลสำหรับงานเขียนของนักศึกษาต่อไป โดยนอกจากนี้แล้ว นักศึกษายังสามารถทำให้น้ำเสียงที่ปรากฏในงานเขียนของนักศึกษาแสดงการโน้มน้าวใจของผู้อ่าน (Persuasive Tone) ได้อีกด้วย โดยเพิ่มองค์ประกอบต่อไปนี้

- เพิ่มการใช้คำที่ส่งผลต่อความรู้สึก (Great use of emotive words)
- ความที่ต้องการเน้นให้เขียนเป็นประโยคสั้น ๆ ไม่ซับซ้อน
- เนื้อหาทั้งหมดแสดงมุมมองหรือความคิดเห็นเพียงความคิดเดียวของนักศึกษาต่อเรื่องนั้น ๆ (Whole content presenting one particular idea)

Narrative Voice หรือ มุมมองของผู้เขียนที่ปรากฏในงานเขียน (Narrative viewpoint) โดยมุมมองที่มักจะมีการนำมาใช้คือ First-person viewpoint และ Third-person viewpoint

First-person viewpoint ผู้เขียนจะเล่าเรื่องผ่านสายตาหรือความคิดของผู้เขียนเอง (author as a narrator) หรือคนใดคนหนึ่งในเรื่อง (author as a character) ซึ่งการเล่าแบบนี้ยังรวมถึงการเล่าแบบ Observer-narrator, Detached autobiography, Interior monologue, Dramatic monologue และ Letter/diary narration อีกด้วย

Third-person viewpoint ผู้เขียนจะเล่าเรื่องโดยการนำเสนอความคิดความรู้สึกตลอดจนคำพูดของคนใดคนหนึ่งในเรื่องและการใช้สรรพนามบุรุษที่ 3 (He, She) แทนที่จะใช้บุรุษที่ 1 (I) ซึ่งการใช้มุมมองเช่นนี้ ยังรวมถึงมุมมองแบบ Third-person omniscient หรือการที่ผู้เขียนเปลี่ยนมุมมองการถ่ายทอดเรื่องราวให้ผ่านความคิดจากบุคคลอื่น ๆ ในเรื่องนั้น ๆ ด้วย

คำถาม ให้นักศึกษาเปรียบเทียบตัวอย่างต่อไปนี้และสังเกตว่าการใช้มุมมองต่างกันมีผลต่อการกำหนดน้ำเสียงและความรู้สึกของผู้อ่านหรือไม่ อย่างไร

Example 1 -- First Person

"Everyone assured me I was an ugly baby. The stories abound. Allegedly, my grandmother tried to send me back to the newly-born ward because she was certain the nurse had displayed the wrong baby. My uncle, struggling to find something nice to say, finally told my mother I had beautiful ears -- the rest apparently unmentionable. As a young girl, each story made me laugh and cringe."

Example 2 -- Third Person

"After enduring years of comments that I was an ugly baby, I decided to check out my baby pictures. The little girl has very fine, almost white, hair, often described in family reminiscences as chicken fuzz. She has a long face, thin lips, and soulful eyes. She stands or sits solemnly, studies the picture-taker, appears to reflect on the moment. She has a judicious air about her. She is definitely not ugly; neither is she a baby."

ข้อสังเกต สำหรับงานเขียนที่ดีนั้น ผู้เขียนควรสามารถปรับเปลี่ยนมุมมองในงานเขียนให้สามารถใช้ได้ทั้งน้ำเสียงของผู้เขียนที่เป็นบุคคลหนึ่งในเรื่อง (Author as a narrator; Narrator's voice) และน้ำเสียงของผู้เขียนที่เป็นผู้ดำเนินเรื่อง (Author as a occasional interrupter or commentator who from time to time supplies necessary information or comments on some particular events, but otherwise stays in the background)

คำถามให้นักศึกษาศึกษาเปรียบเทียบตัวอย่างต่อไปนี้ โดยสังเกตว่าตัวอย่างที่ได้รับการแก้ไขวิธีการนำเสนอ นั้น มีน้ำเสียงและมุมมองต่างจากตัวอย่างที่ยังไม่ได้แก้ไขอย่างไร

ตัวอย่าง

Life of a temple boy in the countryside is very interesting. Early in the morning before daybreak, he must prepare the black-bowl or alms bowl and a food carrier for the monks. Then, when the monks are ready for alms collecting in the village, he will have to carry food for the monks. Everyday he will follow the monks who go for alms-

collecting 2-3 kilometers away from the temple. Many times he has to run for safety when he encounters fierce dogs.

Usually alms-collecting will be divided into several routes especially in a temple where there are a large number of monks and novices. On some routes, only one boy is enough to assist monks while some routes may need two or more temple boys. This depends on the quantity of food offered by lay people. Usually most Buddhists prefer to make merit on Buddhist holidays (Wan Phra) or on auspicious occasion such as New Year Day. Thus, on these occasions food and other necessity items will be offered to monks and novices in large quantity.

Upon returning to the temple, the temple boy will prepare food for monks and novices immediately. As a religious rule, monks are not allowed to eat food unless it is presented by lay man (or Praken in Thai), except water and the like. After the monks finished their meals, temple boys will keep some food for monks and novices for their second meal which must take place before midday, but some monks who are strict to the Buddhist precepts may choose to eat only one meal. Then temple boys will eat their left-overs as it is considered to be a sin for lay people to eat before monks or novices. After midday, food is not allowed except liquids such as water, soft drink or pasteurized milk etc.

Since monks and novices wear similar robes and are possibly the same age, it sometimes becomes difficult to identify them from their appearance. However, there are many differences between the two, namely; while monks preserve 227 precepts, novices preserve only 10 precepts. Novices are not eligible to perform certain important ceremonies e.g. ordination and while taking part in the important ceremonies monks have to wear Sanghati (or the outer robe to be hung on their shoulder).

A temple boy will undertake work similar to that of a housemaid, but he will not get paid by the monk. On the contrary, his duty is done in exchange for merit, free food and accommodation. To be frank, the life of a temple boy is not easy as it seems to be especially in the village temple as the nearby villagers are mostly poor farmers. Food is offered to monks and novices in a rather limited quantity. As a result, it is quite common for little food to be left for the temple boys.

People may ask why many boys (girls are not allowed) become temple boys or dek wat in Thai. This is because their parents are mostly poor farmers who find it better to send their son to stay with monks in the temple where they can get free food and accommodation and by way of doing work for monks and novices they will also get merit in return. However, in some cases the boys are from a well-to-do family, but their parents want them to stay in a temple which usually has a school in its compound. At the same time, if they stay with the monks, they will become good boys as monks usually give them moral instructions and train them to be disciplined and be good Buddhists.

Many people who hold high positions in the public and private sectors are former temple boys. This indicates that life in the temple is of worth as boys are growing up in ethical surroundings. They can absorb religious teaching which tells everybody to do good, to abstain from bad actions and to purify his own mind.

Life of a Temple Boy, Thanapol Chadchaidee

ตัวอย่าง(แก้ไขน้ำเสียงและมุมมอง)

I am a temple boy. And here I am –at a small village temple.

... This particular place has whitish walls and a large Buddha image looking out from an ordination hall where monks and novices perform everyday chanting. Actually, those novices are of my age but in many ways similar to the monks –at least they wear almost identical color robes as those of the monks. The only difference, what I saw, is that they emphasize different sense of religious services, through less numbers of precepts and religious ceremonies.

... Every day, as dawn shows faintly in the east and feather-light clouds take on rose tints, all temple boys, most from peasant backgrounds like me, will get up to prepare the alms bowls.

Temple then turns to be a peaceful abode, which is filled with an atmosphere of spiritual tranquility and serenity, with leaves rustling with every gust of wind, tiny birds shrieking at a varying pitch as if wishing each other good start of the day, and monks and novices wrapped in saffron robes filling up the temple front. And just after a gong announcing that morning meditation is about to begin, those who grow old and weak will be ready for their morning chant at the main hall.

... Every morning, the senior monk I accompany always sends me a greeting smile before our day sets off.

... Less than 2 or 3 kilometers away from the temple down the crooked streets as we follow a narrow lane of this quiet district, we often find groups of lay people lining up along the path we pass. They will put some food in the alms bowl and my senior monk will do some blessings. They will be quiet for an instant and then, with hands clasped together in front of their chest, they will send us in the direction we leave.

... An hour or so, as we venture on the holy trip, the going always gets a bit harder. I often sling my bag over one shoulder and slowly, very slowly, as the quantity of food and offerings in the bag multiplies, intensifies, I will keep making frequent stops to recover my breath and strength before I would soon get left behind.

... This morning, on the way back to temple, a slow moving figure in front of me carrying some offerings from morning prayers resembles much like an image of Lord Buddha, with his face smooth and relaxed.

... Four or five years ago, when my mum sent me to be a boarder at the temple, I didn't understand her reasons. But now it's turned out to be the happiest time of my life. Apart from the school fees which are quite modest, many of my life's circumstances to date could tell how much rewarding things here I've learnt – at least, they teach all kids here to be modest in the way we dress and act, and think.

Buddha says all wrong-doing arises because of mind. So, if mind is transformed can wrong-doing remain?

As we walk through the temple gate, then into the hall, curls of incense from somewhere –a smoky scent- drift out into the hallway where everyone is meditating in silence.

I close my eyes, and my breathing now deepens and slows.

The only thing to do now is to keep walking.

And silence follows ...

Temple Boy, Salinee Antarasena

สรุปท้ายบท

เมื่อนักศึกษาการสร้างสรรคงานเขียน การให้รายละเอียดที่สมจริงทั้งด้านประสาทสัมผัส ความรู้สึก และการกำหนดน้ำเสียงตลอดจนมุมมองที่เหมาะสม (Right narrator and the right narrative viewpoint) ทั้งหมดเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้งานเขียนของนักศึกษามีเอกลักษณ์เฉพาะตัว

แบบฝึกหัดท้ายบท

คำสั่ง 1 ให้นักศึกษาเขียนเครื่องหมายวงกลม (0) หน้าข้อที่มีการให้รายละเอียดแบบ
Sensory Concrete Detail

_____ 1. This National Park is one of the most popular attractions in Thailand. With a wide variety of vegetation zones, this park offers a spectacular and affordable retreat for those weary of skyscrapers and concrete.

_____ 2. The facilities at the hotel were first-rate, and every room had a terrific view. The service was friendly. The food was good - great value for money.

_____ 3. This hotel was an absolute paradise! The gardens were stunning. The rooms were lush. The pools were magnificent.

_____ 4. Hotel and staff were extremely nice, with huge balcony overlooking the private beach. Balcony had a huge bathtub, as well as bed with mosquito netting.

_____ 5. Hotel is more like a resort and far from the noises of the street.

_____ 6. The resort looks wonderful in the holiday brochures and is portrayed as a luxurious 5 star hotel.

_____ 7. We had a very enjoyable stay at this exotic charming location. The room was good. The view and food were excellent.

_____ 8. We had a wonderful relaxing time at these stunning surroundings.

_____ 9. We requested a large cottage suite and thoroughly enjoyed our stay there.

_____ 10. We enjoyed snorkeling off the beach, and even

คำสั่ง 2 ให้นักศึกษารายงานสถานที่ที่นักศึกษาสนใจ โดยมีการให้รายละเอียดทั้งลักษณะด้านกายภาพและด้านความรู้สึก โดยมีความยาวประมาณ 1 หน้ากระดาษขนาด A4 (เวลาที่เหมาะสมในการทำแบบฝึกหัดนี้ คือ 1 ชั่วโมง นาที และอีก 15 นาทีสำหรับการทบทวนตัวสะกดและหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ)

คำสั่งที่ 1 ไม่มีข้อใดที่มีรายละเอียดทั้งแบบ **Sensory** และ **Concrete**

คำสั่งที่ 2 ตัวอย่างงานเขียนของนักศึกษา: **Water Splashing**

“God of Sun, please lower your absolutely high temperature,” I begged to the giant flying fireball over me, as it desires to burn everything below. Luckily, Songkran Festival, the traditional Thai New Year, was held at that time to relieve the merciless heat in the hottest month, April.

... A minute or two, after I heard a beeping car horn behind me, I stuffed all necessary things: house keys, a lip-gloss and a mobile phone all into my blue dotted plastic bag, and then promptly jumped in the car. Inside, a chubby driver was one of my high-school friends; he was in a bright pink t-shirt, pink shorts and pink slippers! Along the road, as most people returned to their hometowns, the traffic on Theparak Rd. was flow. We made our first stop at Wat Trai Samakkee in Samrong area where I found a very long curling queue of people waiting to receive the blessing watwer from the monks.

Twenty minutes later, we finally reached Paknam district in Samutprakarn province, which was crowded by visitors for celebrating the festival. My friends and I got on a pick-up truck to enjoy the joyful Songkran. And as we were splashed by extremely cold water, we screamed out loud as being flipped, as a ghost whipped by some holy water. As other pick-up trucks came close to us, everybody splashes crazily.

In an hour, my face and body went numb and my heart was almost slipped out of my breast because of those frozen splashes. But by that time, my male friends' hearts were already slipped out because of some sexy coyotes in soaked dress along the way.

คำสั่งที่ 2 ตัวอย่างงานเขียนของนักศึกษา: Howrah Train Station in Calcutta

“The train number 8618 to Darjeeling has arrived at platform number 2...” this announcement was like the sound of heaven and I was very delighted to hear it. I considered at the time that my experience at the Howrah train station in Calcutta was the worst experience in my life. It was my fault to decide to go by train. Every second there I thought I should have cancelled my train ticket and changed to a domestic flight to Darjeeling ... only if I had been given another chance.

At first sight, I found the station there was very big, almost twice as big as Hualampong, and well decorated in an old English style. Inside it was very old and dirty as if nobody ever cleaned it since it was built. On the wall, there was an attractive painting about the Indian people praying in a Brahma temple but perhaps the beautiful colors had been faded over time as I could not differentiate each color and rarely saw the outline. Additionally I was disgusted to see the concrete floors which were all covered by dust, garbage and spit. Besides the station was so crowded that I was barely able to find a place for my feet and luggage; I was bumped left and right all the time. There are thousands of beggars, all ranges of them from over 80 years-old men and women, disabled persons, children with little babies. When their cracked and dirty hands touched my arm I screamed out loud with fright.

The weather was very hot, around 38 c degree, and humid as it was just before a rainstorm. After a few hours roaming for unoccupied space in the station, the heavy winds blew through the station; the saris of Hindu women near me were flapping in the wind like colorful flags. Later on, it was raining cats and dogs. The huge raindrops were pounding on the ground and roof which sounded much like the sky would collapse in a minute. The situation became even worse as everybody there had to pack together in a small area under the roof. I think I would have gone crazy if I had had to stay there any longer.

Finally the train reached the platform and I was very glad to get on board I was hoping for. In front of me, passengers who cannot find their seats were arguing

with the officials. Vendors marched through the train selling food and canned drinking water. Next to me, an Indian family preparing their dinner was sending some strong curry smell in the air. Nevertheless, I was very tired from the whole day journey so I took pills and closed my eyes and ears and tried very hard to ignore surroundings and go to sleep. It is just the first day of my trip so I need^{ed} some rest to regain my energy.

Once I reached Sikkim, in the northeastern of India, I forgot all about the train station and the journey. The scenery in Sikkim was stunningly beautiful. Subsequently, I have learned about many things from this trip which money alone cannot buy.

